

РЕШЕНИЕ

№ 147

гр. Варна, 22.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Марин Цв. А.

Членове: Иваничка Д. Славкова
Петър Митев

при участието на секретаря Теодора Св. Иванова
в присъствието на прокурора Д. Р. Н.
като разгледа докладваното от Петър Митев Въззивно частно наказателно
дело № 20223100600402 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 313 и сл. от НПК, вр. чл. 306, ал.1 от НПК.

Предмет на въззивното производство е определение № 1461 по ЧНД № 729/22 на ВРС, 45 - ти състав, постановено на 31.03.2022г., с което спрямо осъдения АНГ. Т. СТ. в производство по реда на чл. 306 ал.1 т.1 от НПК, на основание чл. 25 ал. 1 вр. чл. 23, ал.1 от НК е наложено, едно общо най-тежко наказание по НОХД №1984/2021 г. на РС Варна, НОХД № 2204/2021 г. на РС Варна, в сила от 18.08.2021 г., НОХД № 2692/2021 г. на РС Варна, в сила от 05.10.2021 г., НОХД № 4191/2021 г. на РС Варна, в сила от 20.10.2021 г., и по НОХД № 587/2022 г. по описа на РС Варна, в сила от 17.02.2022 г. лишаване от свобода за срок от три месеца.

На основание. чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС съдът е определил общ режим на изтърпяване на наказанието, като на осн. чл.23 ал.2 НК към така определеното общо наказание е присъединил наказанието „обществено порицание”, наложено по НОХД № 587/2022 г. на РС Варна и наказанието „глоба” в размер на 500 лв., наложено по НОХД № 1984/2021 г. по описа на Районен съд Варна.

Времето, което осъденият е изтърпял по групиранияте наказания е приспаднало на осн. чл.25 ал.2 от НК.

Настоящото въззивно производство е образувано по протест на прокурор от ВРП, подаден в срок. По същество се счита, че определението на ВРС е неправилно и незаконосъобразно, тъй като в сформиранията съвкупност не е включен и НОХД № 2622/2020г. на ВРС с наложено наказание “Пробация” и се иска неговото изменение.

В съдебно заседание представителят на въззивната прокуратура поддържа частния протест и моли за неговото уважаване. Счита, че присъдата по НОХД № 2622/2020г. на ВРС е част от съвкупността и следва да се включи в групирането, съгласно правилата на чл.25 вр. чл. 23 НК, като се зачете изтърпяната част на наказанието от 2 месеца и 28 дни пробация, равняващи се на 1 месец и 14 дни лишаване от свобода.

Процесуалният представител на осъдения изцяло подкрепя доводите на представителя на ВОП. Поддържа жалбата и моли за изменение на определението, в частта относно приложението на чл. 24 от НК.

Осъденото лице, редовно призовано не се явява.

Варненският окръжен съд, след като се запозна с материалите по делото констатира, че протеста е допустим, а разгледан по същество е основателен по следните съображения:

Проверяваният съдебен акт е постановен в нарушение на чл. 14 НПК, поради което при постановяването му е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като не е било извършено цялостно обсъждане на всички осъждания на АНГ. Т. СТ..

Решаващият съд в съответствие с процесуалните изисквания и реда по чл.306 ал.1 т.1 НПК е събрал в хода на производството доказателствата за съдимостта на осъденото лице, но не е включил всички осъждания при определяне на съвкупността от престъпленията, за да е в цялост и пълно групирането. В случая не е изпълнил задължението да изследва всички осъждания до момента на лицето, като прецени за кои от тях са налице предпоставките на чл.25 вр. чл.23 НК и то в най – благоприятното за осъдения съчетание съобразно принципа възприет в т.9 на ПП № 4 /1965. На ВС а РБ и Решение № 11/1987г. на ОСНК на ВС.

Първоинстанционният съд не е съобразил събраните доказателствата за всички осъждания на лицето по влезлите в сила присъди, тъй като е оставил извън съвкупността наказанието по споразумение от 12.03.2021г. по НОХД № 2622/20г. на ВРС по което о.л. С. се е признал за виновен за деяния извършени на 02.02.2019г., наказуеми по чл.216 ал.1 от НК и по чл.325 ал.1 от НК, като е приел да изтърпи наказание - „Пробация“ с пробационни мерки по чл.42А ал.2 т.1 т.2 от НК за срок от 1 година. ВРС изобщо не го е обсъдил в мотивите и не го е взел предвид в крайното решение и по този начин е сътворил едно неблагоприятно за осъденото лице непълно групиране. В случая са нарушени разпоредбите на чл. 23-25 НК, тъй като не е извършено пълно и цялостно групиране на престъпленията на осъдения и налагане на общо наказание за тях.

Ето защо определението е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото е накърнено процесуалното право на осъденото лице да се извърши групиране по най-благоприятния за него начин на наложените му наказания. След като наказанието по НОХД № 2622/20г. на ВРС не е било включено в групираните, то по него няма произнасяне по същество.

Правилното приложение на закона изисква и наказанието по НОХД № 2622/20г. по описа на ВРС да бъде включено при групирането на посочените присъди.

Нарушението на материалния закон и/или на процесуалните норми за постановяването на съдебния акт винаги представлява порок на съдебния акт, който следва да бъде коригиран и в случая не може да бъде отстранено от ВОС.

Въззивният съд не може да пререшава отново въпроса за съвкупността за осъжданията на С. след като за наказанието по НОХД № 2622/20г. липсва произнасяне по същество. Следователно по отношение на това наказание не е бил постановяван никакъв съдебен акт.

Недопустимо е при въззивния контрол по приложението на чл. 23-25 НК съдът за първи път да включи в групата пропуснатото от ВРС наказание по НОХД № 2622/20г., по което няма никакво обсъждане, респективно произнасяне по същество и да извърши цялостното групиране присъдите на о.л.С., тъй като ще лиши осъденото лице от последващ инстанционен

контрол.

Въззивният съд не може да отстрани така допуснатия пропуск, тъй като акта му е окончателен и не е предвиден процесуален ред, който да осигури на страните възможност да предизвикат с жалба или протест инстанционна проверка на незаконосъобразен въззивен съдебен акт по приложението на чл. 23-25 НК.

Законодателят е предвидил касационен контрол / по чл. 346, ал.1, т.1-3 НПК/ когато произнасянето по чл.23-25 НК е станало от въззивен съд единствено и само в случаи на нова присъда.

Поради това протеста следва да бъде уважен, а определението на ВРС - да бъде отменено и върнато за ново разглеждане на същия съд за произнасяне по същество по протеста при съблюдаване на принципа за най- благоприятно групиране за осъдения на наложените наказания.

Предвид горното и на основание чл.335, ал.2, вр.чл.334, ал.1 от НПК, ВОС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ определение № 1461 от 31.03.2022г по ЧНД № 729/2022г. по описа на ВРС, 45 - ти състав и

ВРЪЩА делото на Районен съд, гр.Варна за ново разглеждане от друг състав на съда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____